

דברי הכפר

מטרת כל המלחמות בסופו של דבר, היא שלום.

(אוגוסטינוס)

כשבני האדם יהיו בשלום עם עצמם,
השלום פשוט יהיה.
כי מי שחי בשלום עם עצמו
חי בשלום עם העולם.

(מרקוס אורליוס)

גיליון מס. 2332 * ט' כסליו תשע"ג * 23 בנובמבר 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

מזל-טוב!

27/11	מיכל עדר ענבל אנג'לקוביץ עוז שיינגזיכט (נכד) עמרי יוחנן סלע (נכד) מאיה שובל (נכדה א' שובל)
28/11	רמה זולטי אורלי בן צבי (נכדה)
1.12	נעה בן-חנוך (נכדה) דרור גלעדי (נכדה שרקי)

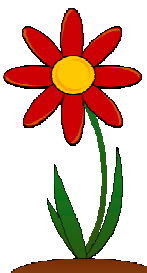

ימי הולדת

25/11	מירית קוניגיס דביר בן רשף דורין אגמון (נכדה-מרקוסון) איתי נוימן (נכד-נאי) מיקה מרקוסון
26/11	סמדר חבני עודד אורן (נכד ריינס) מירב דויל (נכדה א. חצור)

ימי נישואין

30/11	אסנת ודרור אגמון
-------	------------------

נזכור

גב' תמה פוטש	20.11.61	בכסלו תשכ"ב	יב
גב' הרטה וינטר	30.11.85	בכסלו תשמ"ו	יז
גב' ריינה וולפסדורף	12.84	בכסלו תשמ"ה	טז

דבר העזרכת

כשהתותחים יורים המוזות שותקות. אבל לא אצלינו.

אצלינו אנחנו הולכים להצביע בעד חברים חדשים בעצמאות כלכלית, תשעה חברים שהם ארבעה זוגות עם ילדים וחבר אחד. ארבעה מהם הם בני משק שחוזרים הביתה עם משפחותיהם. כולם בוחרים מחדש, לחיות עימנו. משפחת דרור ואוסנת ארצי, משפחת רותם וטל הלפר, משפחת ארלין ואלון פרימוסט, משפחת שפרה (שיפי) ואבי מתתיה, ובוועז נאי. כן ירבו.

כאן בעלון תוכלו לקרוא פרופיל משפחתי של כל אחד מהמועמדים החדשים לחברות. ואפילו לראות את תמונותיהם.. אל תגידו שלא ניסינו. אז קראו ולכו להצביע.

אצלינו עומדים לבחור חברים לוועד מקומי, לנושאים המוניציפאליים, שיכלול נציגים מכל סוגי האוכלוסיה.

אצלינו נערכים לבחירות ראש מועצה איזורית. כל אחד מהמועמדים נורא רוצה בתפקיד, ומבטיח לנו כל מה שרק נרצה. הם שולחים לתאי הדואר שלנו, דפי פרופיל, הם מטלפנים, הם משדלים, והם באים אלינו, מרצים ומספרים על עצמם ועל החזון. דברי הכפר נשאר חף מכל העדפה, ולא היה שותף לתעמולה ולפירסום, למרות הפניות. ונאחל מכאן, שתהיה לנו הצבעה נכונה ושהאיש הנכון יזכה. ושיהיה לנו אפילו טוב יותר.

אצלינו נולד ספר חדש (לא סיפור חיים). תשמעו על כך בקרוב. גם נחגוג עם הכותב, את השקתו של הספר, במועדון החברים. עדיין אין תאריך לחגיגה. ברכות לסופר.

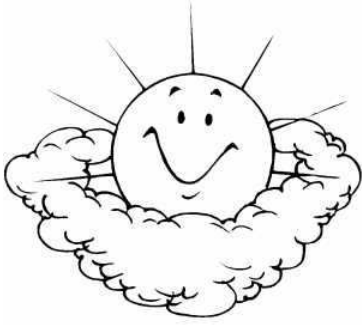
קריאה נעימה.

אל תדלגו על אף מילה. לכו לבחור, ותבחרו נכון תמיד.

בתקווה שיניחו אויבינו את נשקם, ולעולם לא יקומו עוד להורגנו.
בתקווה לשלום אביבי במזרח התיכון, "ותשקוט הארץ ארבעים שנה". לפחות..

שושנה ש.

פירורי "עמוד ענן"

יום שני לאחר חצות. עשרות אלפי חיילים יושבים בהמתנה דרוכה בפאתי עזה מחכים לפקודה. האם "עמוד הענן" יתפזר לטובת שמש של יום חדש? או שמע יתקדר הענן וימטיר מבול של אש וגופרית. לשמחתי לא אני צריך לקבל את ההחלטה. מה שכן אני יכול לעשות זה להגיש את לקט הפירורים שהצלחנו לאסוף בין יומני החדשות הבלתי פוסקים.

בינתיים גם כוחותינו, היו בין אלו שקיבלו צו 8 ועלו על מדים. רוב הסיכויים שאנו לא יודעים על כול מי שגוייס, אבל אנו מאחלים לאריק אלייב, לירן לינטון, נריה ויינון אגם, נדב חייט, ביני יודיאקין, שיחזרו הבייתה בשלום, וכמובן גם לכול חיילי צה"ל באשר הם.

ואם אנחנו כבר בדיבור על חיילים, אז תגידו מזל טוב למעוז ויסבקר, שפשט את המדים ועלה על אזרחי כמו שאומרים.

עוד בגזרת הויסבקרים – 2 חבר'ה מהפנימיה שבה הדס (דוסי) ויסבקר עושה את שנת השירות, לא יכלו לשוב לביתם בבאר שבע ואשקלון, עקב המצב בדרום, ונשארו לשבת בצפון הרגוע והבטוח שלנו. איך שגלגל מתהפך...

כמעט באותו הזמן (יום רביעי השבוע) יחנכו את מדי צה"ל החדשים יהל גרשמן וגולן רוזנקרנץ הפרטי שלנו... הם מתוכננים להצטרף לחובשי הכומתה הירוקה של הנח"ל. שיהיה להם שירות מעניין ושיחזרו הבייתה בשלום!

חניכי המכינה שלנו, יוצאים להתנדב ביישובי הדרום לתמיכה והפעלה של ילדי הדרום המושבתים מאונס מלימודים עקב בהמצב. הם אמורים לחזור במוצ"ש. בהצלחה בפעילות ושימרו על עצמכם.

ונחזור לגזרה המקומית: ילדי התלתונים יצאו לפעילות של "יום הדיאלוג" לציון 17 שנה לרצח ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל. במסגרת הפעילות הזו השתתפו הילדים בטקס וצפו בהצגה. כבוד לילדינו שהתנהגו למופת!

ילדי כיתת "אירוס", מתחילים בשעה טובה את אירועי ומשימות שנת בר המצוה שלהם. מבטיחים לתת עידכון שוטף מעל דפי "דברי" על מעלליהם. אז הנה היכרות ראשונה עם האירוסים שלנו: ניצן ג'קסון, אורי שפרונג, שקד וולפין, כרמל רוזנקרנץ, אוריה הלוי (תושב) ואיתן וערה ויסבקר.

ותגידו מזל טוב **לקרול לופוב** שחגגה 70 להיווסדה, ברוב עם וכמייטב המסורת של "המפגש". מזל טוב גם מאיתנו עד מאה ועשרים (לפחות)...

וצרור ברכות **למרדכי ברור**, שמציג 5 מצוריו בתערוכה גדולה המוצגת בקיבוץ גן שמואל, יחד עם עוד עשרה אומנים ושזכתה לשם "סוד הצימצום". אפשר לקבל ממרדכי הסברים על נושא התערוכה שתוצג במשך חודש. פתוח גם בימי שבת בין השעות 10.00-16.00. שריטה ומל שכבר ביקרו בתערוכה בהחלט ממליצים.

הבחירות לראשות המועצה, נכנסות ליישורת האחרונה. היה מאוד מעניין לשמוע את המתמודדים השונים, שאין ספק שכולם אנשים טובים וראויים. יש הרבה מה לעשות. ונקוה שמי שייבחר באמת ינסה לממש חלק לפחות מההבטחות, בעיקר בכול מה שנוגע לנו בדרום העמק. מה שלא פחות חשוב, בעצם הכי חשוב, זה להצביע ולהשפיע. לא תהיה הזדמנות נוספת ב-5 השנים הקרובות.

הזכרנו קודם את **נדב חייט** שהיה בין המגוייסיים, ונספר לכם שהוא הספיק גם להתארס עם חברתו **טל**. אנחנו כבר מחממים את הגרון לכבוד הכולולולולו..

ואם אנחנו כבר בסביבה, אז בשעה טובה גם **לאורי ורננה חייט** הממתינים בקוצר רוח ללידה. לקראת הרחבת המשפחה, עברו לביתה של **איירין שיין ז"ל**. כמי שעובר רבות בשביל הסמוך לבית, אשמח לראות שוב את הגינה המושקעת של **איירין ז"ל** חוזרת לפרוח בשלל צבעים.

וגם נקודה עצובה ומכעיסה. בטרם המעבר של הדיירים החדשים, נלקח מהמקום דלת אקודיון של **איירין ז"ל**. נשמח מאוד אם מי שיודע משהו על דבר העלמו ימצא דרך להשיבו **לרמה**. זה חשוב לה מאוד!

זוכרים שסיפרתי לכם שנראו הסימנים המוקמים המבשרים את הרחבת הכביש בין צומת עמיעד לצומת קדרים? ובכן מי שחולף כעת בכביש, יכול להבחין בעבודות הנעשות, כדי להעתיק עץ חרוב (נדמה לי) גדול, הניצב בנתיב ההרחבה הצפוי. העץ הנ"ל ממוקם בקצה הירידה מצומת קדרים בואכה הכניסה לקטע הדרומי של נחל עמוד, בסמוך להיכן שהייתה מסתתרת שנים ניידת משטרה לתפיסת נהגים, שהאיצו יתר על המידה.

בעוד על העץ הבודד הזה מושקע מאמץ כביר, וגם לא מעט (ואפילו הרבה) כסף, הרי שעל כול עשרות הדונמים של הפרדס שהיו נטועים מימים לכביש העולה מאיילת השחר עלה הכורת, ובמקום ריח הפריחה המשגע שהיה עוטף את כול האזור באביב המוקדם, ישמשו ענפי העצים הכרותים להסקה או פחמים במנגלים וחבל...

זהו. הגיע הזמן לסיים להפעם. נאחל שוב שקט ושלווה לכול תושבי הדרום ובכלל. לכול החיילים שישובו הבייתה בשלום. ובכלל, שיהיה כבר טוב – מגיע לנו!!! נוכל כמובן גם לעזור עם מעשה טוב אחד (לפחות) ביום. תאמינו לי זה עובד. בינתיים שיעבור לכם הכול ממול. שבת שלום ושבוע טוב

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

מעולם לא היו מלחמה טובה או שלום רע.

(בנג'מין פרנקלין)

משולחן מינהל ומשק

עצים, שיחים, שטחים ציבוריים וכל שביניהם.

אומרים שתסכול זה מצב הנובע מפערים בין רצוי למצוי. הייתי מגדיר שזו התחושה הקיימת אצל חברים ביחס לענף הנוי. עקב ריבוי השאלות מדוע הנוי לא גוזם שיחים ועצים ברחבי המשק, מצאתי לנכון להסביר מה שאולי חברים לא כל כך זוכרים.

ענף הנוי הפך לפני מספר שנים לענף עצמאי כמו השרברב והחשמלאי. במסגרת הגדרת התפקיד, נכתבה **אמנת שירות**, המגדירה מה חובתו של הנוי לעשות במסגרת תשלום שמקבל מהמשק. בהקשר לגיזום עצים ושיחים, הנוי מחויב לטפל לאורך הדרכים הראשיות **בלבד** (למשל הכביש הפנימי מיד שנייה לכדורסל ולבריכה, מח"א לקרוואנים, מהמרכולית להולנדים ועוד מספר קטעים). היום מורידים רק עצים שהוגדרו ע"י קק"ל ואחראי הנוי של המועצה כ"**מסוכנים**". כל הורדת עץ כרוכה באישורים ובעלויות גבוהות של כ- 7,000 ₪. ב- 2012 חרגנו מהתקציב במאות אחוזים בגלל מחלות, מזג אוויר וחוסר טיפול של שנים.

בזמנו כשהיינו צעירים ושתלנו עצים ושיחים בכל מטר פנוי, לא תארנו לעצמו לאיזה ממדים יגיעו השתילים הרכים כשהיו גדולים, ומה כרוך בתחזוקתם (מים וטיפול). במשך השנים, עצים שנשתלו בצמוד לבתים, גדלו והרימו גגות (רעפים), ביובים, מדרכות וגם ריצוף שבבתים. כל זמן שהינו צעירים והשיחים טופלו, הכל היה בסדר. כשעברו השנים והגיל עשה את שלו, הטיפול פסק והתחיל הג'ונגל. לצערי, המשק לא מסוגל לעמוד בבקשות הרבות לטיפול בכריתת עצים וגיזום שיחים, הנוי מבצע רק מה שהוגדר לו בתפקיד. כדי לגזום שיחים לאורך קילומטרים, בשבילי המשק, צריך להעסיק אדם נוסף במשרה מלאה שעלותו (עלות מעביד) מתקרבת לשמונים אלף ₪ בשנה. הנוי כענף שחייב לממן את פעילותו, לא יכול לממן זאת על חשבון.

נכון לעכשיו (עד שיוחלט אחרת), אנשים צריכים לתחזק את סביבתם בעצמם, או בעזרת אחרים. בין אם זה בהתנדבות או בתשלום.

שבת שלום לכולם

אורי

הקמת רשימת נציגים לוועד המקומי – הבהרה

בגיליון דברי הכפר האחרון (מס' 2331) פורסם במדור ה"מה נשמע" השבועי מידע על הבחירות ורשימת הנציגים לוועד המקומי מקרב מי שאינם חברי קיבוץ.

המידע כלל את המשפט הבא – "ותודה למאמצים שעשה ארז מירב על מנת לייצר רשימה אחת, מוסכמת, לנציגות לוועד המקומי. אין ספק שבדרך של הסכמות אפשר להגיע לתוצאות טובות...".

למען הדיוק ושלא ניתן לשמועות לבלבל את הקוראים, הרשימה המוסכמת הוקמה בעמל רב ובמשך שבועות ארוכים על ידי ירון זאבי, תושב ההרחבה. אני פעלתי ועמלתי רבות להקמתה של רשימה מוסכמת, שתתן ייצוג הולם לכל מגוון האוכלוסיות בכפר הנשיא תוך התייעצות עם חברי משק, תושבים ובני משק ובסופו של דבר הוקמה הרשימה הטובה, המגוונת והמוסכמת כפי שהוצגה לציבור בעלון מלפני שבועיים.

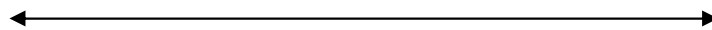
לארז מירב לא היה שום קשר, דבר וחצי דבר עם הקמתה של הרשימה ולמען הדיוק אף סירב לחתום על מכתב הבקשה משר הפנים שיאפשר את המהלך של ייצוג לכלל האוכלוסייה המתגוררת בכפר הנשיא.

אינני יודע מהיכן שאבה הכותבת את המידע שפרסמה, אך מידע זה שגוי לחלוטין. אם הייתה פונה ולו אל אחד מחברי הרשימה, הייתה מתבררת לכותבת התמונה הנכונה והאמיתית.

לידיעת הציבור,

ירון זאבי

מקים רשימת "ביחד" שסימנה "כט"

מאחר ואיני אוהבת לנאום בפני קהל, אפילו אם הוא קהל קטן, שאותו אני מכירה היטב, אכתוב פה תודה מיוחדת, לכל אלה שהיו עמי בכדי לחגוג את יום ההולדת ה – 70 שלי.

רוצה להודות לכם על האיחולים, המתנות, הברכות, הנאומים והדברים הכה מרגשים, שאמרתם ואיחלתם לי, גרמתם לי להרגיש מאד מיוחדת.

קרול ל.

תודה מקרב לב

תודות

ברצוני להודות מקרב לב לכל החברים והחברות, שעזרו לי במשך השבועיים האחרונים - בזמן שהותו אדם בבית בחולים. בנהיגה הלוך וחזור לצפת - מוקדם בבוקר, מאוחר בערב, בגשם ובערפל.

תודה מיוחדת לצילה ונורית שדאגו להחלפת המשמרות האינ-סופיות!

ה"קיבוץ של אז", עדיין חי וקיים.

שוב, תודה לכולם - ושניהיה בריאים.

אלזה בן-חנור, וגם מיה ודורי.

**מסיבת תודה
לשמחה ושולמית
על סיום תפקידן כמנהלות המפגש**

הצטרפו אלינו לבוקר של תודה והערכה

30/11 ביום שישי הבא

10:00 בשעה

במפגש

המועמדים לחברות בעצמאות כלכלית

אנחנו משפחת הלפר, נעים להכיר!

הגענו לכפר הנשיא לפני שנה וחצי, ואנחנו רוצים לספר לכם קצת על עצמנו לטובת כל מי שעדיין לא פגש אותנו או שסתם מעוניין להכיר אותנו קצת יותר טוב.

אני, **רותם**, הבת האמצעית של דודי ורחלי פוקס, נולדתי בכפר הנשיא לפני 29 שנה וגדלתי בו כל חיי.

התחנכתי במערכת החינוך של הקיבוץ ועם תום לימודיי, התגייסתי לצבא. לאחר השירות הצבאי נסעתי למזרח אירופה במסגרת הסוכנות היהודית, כשחזרתי עבדתי במערכת החינוך של קיבוץ קרית ענבים

ולאחר מכן למדתי באוניברסיטת באר שבע תואר ראשון בהיסטוריה כללית ולימודי מדינת ישראל ועשיתי תעודת הוראה. במהלך לימודיי עבדתי כמורה להיסטוריה בתיכון בירוחם ולאחר מכן, עבדתי בתיכון אקסטרני בתל אביב.

לפני שלוש שנים, הכרתי את טל ובעקבותיו חזרתי לגור בצפון... שכרנו בית במושב נהלל ושם גרנו במשך שנה, אשר במהלכה עבדתי כמורה להיסטוריה בתיכון בעפולה.

לקראת לידתה של בתנו, מאיה, החלטנו לחזור לכפר הנשיא. כיום אני עובדת כסייעת לכיתות א' בבית הספר מבוא גליל.

אני, **טל**, בנם האמצעי של דודו ורותי הלפר, ממייסדי היישוב הקהילתי גבעת אלה שבעמק יזרעאל, בן 33. התחנכתי במערכת החינוך של מושב נהלל, ועם תום לימודיי, התגייסתי לצבא. לאחר שירות צבאי מלא ומספר חודשי קבע, השתחררתי ויצאתי לשוק העבודה. במשך מספר שנים ניהלתי את הסופר של גבעת אלה ולאחר מכן, עברתי הכשרה ימית ועבדתי במשך שנתיים כסקיפר

של יאכטת פאר איתה הפלגתי בכל רחבי אירופה. לפני שלוש וחצי שנים שבת
לארץ וכיום אני הבעלים של עסק בתחום המזון המהיר, באזור התעשייה ברמת
ישי.

אני, מאיה, הבת של טל ורותם ואני בת שנה ושלושה חודשים. אני הולכת כל
יום למשפחתון של ארי ואני מאוד אוהבת אותה. אני גם אוהבת לטייל בקיבוץ
ובטח ראיתם אותי על השביל ובוודאי ששמתם לב שהתחלתי ללכת.

אנחנו מאוד שמחים ונרגשים על ההזדמנות שניתנה לנו לקחת חלק בחיי
הקהילה המיוחדת הזאת שבכפר הנשיא, ונשמח לעשות זאת עוד שנים רבות.

שבת שלום! טל, רותם ומאיה

Greetings Kfar Hanassi!

It's my pleasure to share with you all some background information
about my family..... **Alon, Arlene, Daniel and Julian
Primost.**

Alon and I decided to move
to Kfar Hanassi, shortly
after Daniel our eldest son
was born. I felt like it was in
my best interest to be close
to Alon's loving and
supportive parents:
Jeanette and Colin Primost.

So, in the fall of 2007 we
moved to the Kibbutz from
Kiryat Tivon. In the January of 2009 I gave birth to our second son
Julian. We have lived a total of five years in the Kibbutz. We are
enjoying our humble and joyful lifestyle in Kibbutz Kfar Hanassi.

Over the past five years, **Alon** has been developing "Zlalom". His
privately owned interior/exterior home painting business, that's
been growing more and more successful, as the years go by.

Besides being busy with work, Alon has also developed an new hobby of roasting coffee. Every Shabbat morning we share Alon's newest blends with Colin, Jeanette and lovely neighbors, on our "mirpeset". Community life has awakened Alon's competitive side in many ways. He has participated and won a few chess tournaments, plays tennis, soccer, and basketball.

Now, about myself I, **Arlene**, come from Winnipeg, Manitoba, Canada. It is a multi-cultural, prairie city, seventh largest in Canada. I am educated with a fine arts degree from the University of Manitoba. My mother, father, and older brother all reside in Winnipeg. I have no immediate family in Israel. Colin and Jeanette, and Alon's friends have always welcomed me so warmly when we used to visit from Tivon. So, it was an obvious decision that this is where I would feel most comfortable to grow our family.

I have made some very good friends here and I enjoy very much the older folks in the community too. They are the ones that remind me of home, and they are actually the ones that bridge the gap of feeling home sick. So, I don't really get homesick, they help me feel at home. Living in Israel, and living in such close proximity to other members of the community; has taught me a lot about myself, and to learn about one's self isn't always easy. I never expected that I would have so many character building "targilim" in a short time, and that's not even mentioning the character building exercises that parenting does to you!!!..... :)

For the past year and a half I have been developing my own private business endeavor, which I've called "L'ort", an environmentally conscious, sustainable, clothing line. I am so delighted to be doing what I love, sewing, designing, and with a good cause. I feel very lucky to have met Evelyn, who has encouraged me all along the way. I also enjoy volunteering with Reggie, who has also been very supportive with my business project, I spend several hours a week in her studio, boxing up second hand clothing and sending them to the needy. Twice a week, I participate in the women's sport group.

Daniel is 5 and a half and goes to "Gan Rimmon". He loves his friends so much, he loves animals of all kinds, his pet cat "Blacky" and his newest pet hamster "Spike". He enjoys karate, soccer, and running back and forth to the neighbors houses. His

brother Julian is 4 years old this January, he loves collecting nuts along the path to our house, cracking nuts, and eating nuts. He likes to help me in the kitchen too. He loves to play with his friends in "Gan Shaked". Most of all, these boys love their grandparents.... Abba and Imma too of course. But, Sabba and Savta are something special!

To sum it all up, Alon, Me and the kids enjoy our life in the kibbutz, living next to family, its people, its culture, we look forward to building our new home.

שלום חברים,

ברצוני לשתף אתכם בקצת רקע על משפחתנו – אלון, ארלין, דניאל וג'וליאן פרימוסט.

ב-2007 קצת אחרי הולדתו של דניאל, אלון ואני החלטנו לעבור מטבעון לכפר הנשיא.

הרגשתי צורך להיות קרובה להורים התומכים והאהובים של אלון – קולין וג'נט. במשך 5 השנים האחרונות אלון מפתח את "צללים" – עסק פרטי לצביעת בתים, שמצליח יותר ויותר. לאלון יש גם תחביב – קליית קפה – וכל שבת בבוקר אנו יושבים במרפסת עם קולין, ג'נט והשכנים הנחמדים שלנו, ושותים את הטעמים החדשים של הקפה. אלון גם משתתף בטורנירים של שח-מט, טניס, כדורגל וכדורסל.

אני גדלתי וחונכתי בוויניפג, מניטובה שבקנדה. יש לי תואר B.A מאוניברסיטת מניטובה. הוריי ואחי הגדול גרים בוויניפג, ואין לי משפחה בישראל. קולין וג'נט והחברים של אלון, תמיד קיבלו אותי בחום, אז ההחלטה לעבור לגור בכפר הנשיא ולגדל כאן את משפחתנו היתה מבנת מאליו. יש לי כאן חברים טובים – צעירים ומבוגרים. המבוגרים עוזרים לי להרגיש כאן בבית וכך אני לא מתגעגעת לקנדה. החיים הקהילתיים לימדו אותי הרבה על עצמי. וזה לא תמיד קל.

בשנה האחרונה עבדתי בפיתוח עסק עצמאי שנקרא "L'ort", קו ביגוד עם דגש על איכות הסביבה. אני מאד אוהבת את מה שאני עושה ומודה לאבלין ורג'י שעודדו אותי ועזרו לי לכל אורך הדרך. אני גם עוזרת לרג'י באריזת חבילות בגדים משומשים לנזקקים. פעמיים בשבוע אני משתתפת בחוג ספורט לנשים. דניאל, בן ה-5, בגן רימון והוא אוהב את החברים שלו, וגם את החיות: את חתול "Blacky" והאוגר החדש "Spike". הוא נהנה מקראטה, מכדורגל ומהקלות בה הוא יכול להכנס לבתי השכנים.

אחיו ג'וליאן בן 4 בגן שקד, אוהב לשחק עם חבריו ולעזור לי במטבח. אבל יותר מכל, הכי אוהבים הבנים את סבא וסבתא, כמובן גם את אמא ואבא, אבל סבא וסבתא, זאת אהבה מיוחדת!

בסיכומי של דבר, כולנו אוהבים מאד את חיינו כאן בכפר הנשיא, המשפחה, החברים, התרבות. ומחכים לבנות את ביתנו החדש בעתיד הקרוב.

אנחנו אוסנת, דרור, יובל וירדן ארצי.

הגענו לכפר הנשיא לפני יותר מ-6 שנים.

כאן הקמנו את משפחתנו שגדלה והתרחבה במהלך שנות שהותינו כאן.

כיום יובל בת 5.5 מתחנכת בגן רימון בהנאה רבה וירדן בת 2.5 מתפנקת בגנון יסמין ומקבלת יחס חם ואוהב.

אני, אוסנת, מחנכת בשחפים - בית ספר לחינוך מיוחד לתלמידים בעלי רמות פיגור שונות, נהנית ומסופקת מאד מעבודתי ובשנה הנוכחית מבלה בשנת שבתון, לומדת ומתמקצעת בתחום תאטרון הבובות והקואוצ'ינג.

אני, דרור, צלם סטילס, מתעסק בצילום עיתונות וצילום דוקומנטרי, צילום אירועים, צילום טבע ועוד. בנוסף אני מנחה ומעביר קורסים לצילום.

אנחנו מרגישים שמצאנו את ביתנו בכפר הנשיא שבו יש שילוב של אנשים מדהימים, סביבה ירוקה ותרבות.

משפחת ארצי

שמי ארניו, מוכר בקיבוץ כ-בועז נאי.

נולדתי כאן בכפר הנשיא, בשנת 1974.

שיניתי את שמי ב"אשרם" לפני 4 שנים, אבל גם
אענה לשמי הקודם אם לא תזכרו (3 פעמים בלבד).

חזרתי לקיבוץ עם בת זוגתי סיארי ששינתה את
שמה גם היא.
עובד כשנה בצביעה עם אלון ולי, ותמיד פנוי כטכנאי
מחשבים שהינו מקצועי הידוע.

בחרתי לחיות בכפר הנשיא, כי כאן גדלתי וכאן
נמצאת משפחתי הקרובה. אני מרגיש טוב ובנוח עם אנשי הקהילה שבחרו לגור
כאן ונמצאים מאז ילדותי, אוהב את דרך החיים השלווה שיש לקיבוץ לתת, הנוף
מהפארק שפשוט כל פעם מחדש, היה לי לשקט וידיעה, שאני אוהב את
המקום.

קהילה עם ערכים ורצון שיתופי, יותר ממקומות אחרים שבהם ביקרתי, וזה אינו
דבר מובן מאליו. גם עם הקיבוץ המתחדש יש עדיין זיקה לשיתופיות וקרבה בין
הזולת, והרגשה של שייכות, שחשובה לי בתוך משפחה.

מס. הנייד שלי הוא 052-2969466.

כרגע אנחנו סיארי ואני מתגוררים בקראוונים.

אנו משפחת מתתיהו. אבי, שפרה, מירון וארז.

לפני שנים רבות...גרנו אבי ואני, כאן בכפר הנשיא, כתושבים, בשכנות נעימה לרות גולן וג'ק עה"ש. לפני הולדת מירון בננו הבכור, אשר קרוי על שם סבא מיירון עה"ש, עברנו למרכז הארץ בעקבות עבודתו של אבי, שעבד בזמנו בתל-אביב.

כשנה וחצי אחרי שנולד מירון החלטנו לנסוע לארה"ב. שם טיילנו, עבדנו, חווינו וחיינו.

שם נולד לנו ארז, בננו השני זמן קצר לאחר הולדתו בחרנו לחזור לארץ מתוך רצון לחזק את חיי המשפחה והקהילה עבור משפחתנו הגדלה. חזרנו צפונה לגליל ולאחר שנה בראש פינה ושנתיים בנוף כנרת, התפנה בית וחזרנו הביתה, לקיבוץ.

היום מירון בן 8, לומד בכיתה ג', בבי"ס "מבוא גליל". הוא אוהב טבע וחיות, מדע וקסמים, ולומד כדור-סל בראש פינה.

ארז, בן 5, הולך לגן רימון, אוהב להרכיב פאזלים, וחובב גדול של כדורגל. מתייצב בהתמדה בחוג כדורגל בראש פינה. את שניהם אפשר לראות נוסעים ברחבי הקיבוץ על אופניים, אם זה להסעת ביה"ס ולגן, אם לבקר את סבתא סוזן היקרה ולעיתים סתם לכיף!

אבי, בן 36, נולד וגדל בראשון לציון. כיום, מנהל קצביה ברשת מזון בכפר סבא. מעורב במתרחש במשק- הילדים ואף הביא כמה חיות כגון: אווז, תוכי דררה וסוסים.

אני **שפרה**, רובכם מכירים אותי כשיפי, נולדתי וגדלתי כאן, בכפר הנשיא. לאחרונה מוניתי להיות רכזת ה"מפגש" ובקיץ האחרון הצטרפתי לצוות ועדת חגים.

אנו כאן, ושמחים להיות כאן!
מקווים ומצפים לבנות את עתידנו כאן...
ולהיות חלק מהקהילה הנפלאה של כפר הנשיא.

צוואות וירושות בקבוץ המתחדש

סיכום שיחה עם עו"ד תורה שרייבר מ-6/11/2012, שהתקיימה במועדון
בנוכחות 50 חברים.

פתיח

תקנון הקבוץ הוא מסמך מחייב, ומעליו קיימת פקודת האגודות השיתופיות.
(רשם האגודות מקביל במעמדו המשפטי לשופט מחוזי). מעל שניהם – חוקי
המדינה.

בקבוץ המתחדש שונה התקנון, וכיום "מותר" לחבר להיות בעלים של רכוש
פרטי, ועם סיום תהליך שיוך הדירות – גם של הבית.

צוואה וירושה

כאשר אין צוואה, המדינה קבעה איך תתחלק הירושה: חצי מהרכוש לבן הזוג,
וחצי לילדים.

אך החוק מאפשר לכל אדם לקבוע מה יעשה עם רכושו, זו זכותו, ומומלץ לנצל
אותה. יש לזכור שהקבוץ המתחדש העביר את מרבית האחריות לפרט. במצבי
החיים המשתנים, סביר שנשאר אלמן/ה מבוגר/ת, וידוע שהצרכים וההוצאות
גדלים משמעותית עם הזיקנה.

לכן, במקרה של זוג, מומלץ להכין צוואה הדדית, בה כ"א מוריש לבן/בת הזוג
את כל הכסף והרכוש, ורק לאחר ששניהם הולכים לעולמם, הרכוש והנכסים
עוברים לרשות הילדים. זה מאפשר זיקנה הוגנת, שמירת חשבון הבנק והנכסים
המשותפים, עד ששני ההורים הולכים לעולמם.

בצוואה נוכל לקבוע איך יחולקו נכסינו: שווה בשווה בין ילדינו, יותר לילד מסוים,
או 'שירשור' (אם יקרה משהו לאחד הילדים – את חלקו יקבלו ילדיו, או אחיו,
וכו'). ניתן וחשוב להוריש גם את הזכות לנכס עתידי (גם אם תהליך שיוך
הדירות טרם הסתיים, או כל תהליך אחר).

הצוואה היא מסמך משפטי, אך יש בו גם נשמה. אדם צופה אל עתיד משפחתו
בניסיון להיטיב עם הנשאים אחריו, ולהישאר בזיכרונם באהבה. ניתן לציין גם
רצונות לא חומרניים (אנו מצפים שילדינו ינהגו בהגינות אחד כלפי השני; לקבוע
מי מהם יפעל לבצוע הצוואה וחלוקת הירושה וכד').

לגבי 'ידועים בציבור', מומלץ להכין גם הסכם ממון, כך שמלוא הרכוש
המשפחתי יישמר לילדיי, בהתאם לצוואה.

קיימים 4 סוגים של צוואה:

1. צוואה בכתב ידו של המוריש. חשוב לציין את התאריך, את שמו של המוריש, וחתימתו. זה כמובן בחינם.
 2. צוואה עם עדים. לרוב מודפסת. למטה חותמים 2 עדים, שאין להם כל קשר לירושה. חינם. ניתן להתייעץ במומחה, ואז יש עלויות...
 3. צוואה בפני בית משפט. יתרון: חתומה ע"י שופט, חזקה. חסרון: קושי להגיע לבית משפט ולעמוד בפניו.
 4. צוואת שכיב-מרע: כאשר אדם חולה מאד אומר את רצונו, 2 עדים, שאינם קשורים לירושה ולמצווה, חותמים ששמעו, ומעבירים לרשם הירושות.
- סביר שרובנו נחליט על צוואה מסוג 1 או 2. להלן "טיפים" להכנת הצוואה:

1. רצוי להכין 2 צוואות מקור חתומות, נוסף לצילומים. לשמור אותן במקומות בטוחים וידועים.
 2. בכתובת הצוואה יש לציין: שם מלא, מספר תעודת זהות, תאריך, ולציין שזו הצוואה האחרונה. חשוב (מקל על הילדים בעתיד לאתר את העזבונות השונים) לפרט ככל האפשר את הנכסים (פרטי בנק ומספר החשבון, קרנות גמל, השתלמות וכד', ולשיוך הדירה – את מספר הבית). וכמובן לחתום בסוף.
 3. אם מחליטים על צוואה חתומה ע"י 2 עדים, היא נשארה תקפה גם אם העדים הולכים לעולמם.
 4. צוואה בשפה זרה מצריכה תרגום נוטריוני (עלויות). לאחר פטירה (חו"ח), יש לפנות עם הצוואה המקורית לרשם הירושות. הוא מחויב ע"פ החוק לפרסם בעיתונות את קיום הבקשה, ע"מ לאפשר הערות והתנגדויות. לאחר מכן הוא מאשר את מימוש הצוואה ע"י "צו קיום צוואה". הליך זה עולה כמה מאות שקלים.
- ניתן לקיים הליך זה גם בבית הדין הרבני, בפחות עלות.

סיכמה: רחל גינת

(אלמוני)

מי שנמצא במלחמה עם אחרים,

לא יכול להיות בשלום עם עצמו.

שֵׁי כָּת הַנוֹעַר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

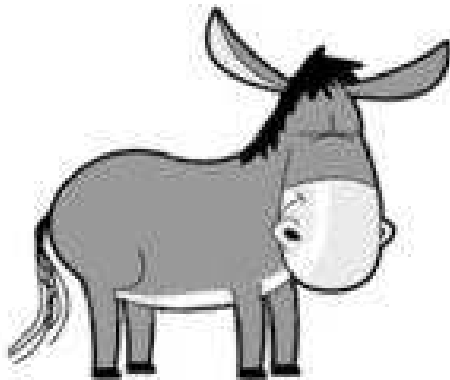
שוטה הנבואה

כנראה לחמור שוטה ניתנה הנבואה
עובדה שבמילים אלו ממש לפני שבוע בדיוק, הסתיימה הכתבה:
בקרוב "יזמין" החמאס גם את תושבי גוש דן והסביבה
ל"חגיגות" סבב שנת בר המצווה...

החמאס מצידו "שיתף פעולה" ולא הכזיב....
וצירף למאזיני "הצבע האדום" גם את מדינת תל אביב.
מיד מכול עבר נשמעו יללות שבר והמולה
סוללה חמישית של 'כיפת ברזל' הוכנסה לפעולה
וברחבי רמת אביב ג' וצהלה
נשמעה אנחת רווחה והקלה
אפילו בלב הבועה הצינית כל-כך
יודעים להעריך ירוט מוצלח.

אך בינתיים אין עדיין סיבה לצאת ולחגוג
כי ישובי הדרום ממשיכים לחטוף ולספוג
חיל אוויר תוקף, גם ה"כיפה" עושה את שלה
וכולם בהמתנה מתוחה לראות מה תחליט הממשלה
האם כדאי ונכון להמשיך במנווילים להכות
או לקחת צעד אחורה ופשוט להמתין ולחכות
עד שהחמאס והג'יהאד
יחדשו את מלאי הקאסמים והגרנד
ויהיו ערוכים שוב להסלמה הבאה...

אז האם להמשיך או עדיף לעצור
מתחבט בינו לבין עצמו חמור
גם הוא יודע שלשוטים ניתנה הנבואה...

לוח מודעות

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי
10:15-9:15 Pot Luck Breakfast ארוחת בוקר בסגנון פוט-לוק	12:00-9:30 ...קצת ...אחרת... פעילות מכינה		11:00 Parashat HaShavua (In English) With Tirtza		10:00 ארוחת עשר
11:00 - 11:45 התעמלות עם טל					שבת שלום!
	00:17 חוג ספרות עם תמר וולפין	-17:30 18:30 ריקוד אתני בואו לנסות!			

בשבוע הקרוב ב-"מפגש"

11/18 - 11/23

אנא שימו לב לשינויים/ תוספות בלוחות המודעות

תודה למאי ואלעד (מהמכינה) על ניצוחם בפעילות ביום שני. היה דיון מעניין!
פרטים על פעילות יום שני הזה בלוחות המודעות.
תודה לכל המארגנים והמשתתפים ביום הולדתה של קרול לופוב שהתקיים
במפגש. תודה לשמחה, ג'וני ושולמית שבכשרונם הרב הלהיבו את הקהל. היה
שמח! ולך קרול- הרבה בריאות ואושר!
ההרשמה לחוג ברידג' ממשיכה... אנא צרו עמי קשר במפגש או דרך תא
הדואר (שיפי).

מהמרפאה

לידיעת המבוטחים של כללית מושלם - ישנם מוצרי TENS שונים בהנחות גדולות. מי שמעוניין, מוזמן לפנות לצוות לפרטים נוספים.
מאחלים בריאות לכולם - הצוות

מהמרפאה

ביום שלישי 27.11.12, אין קבלה של אחיות, בשל השתתפות בקורס. דורית כן בעבודה.

רוחות חדשות נושבות.

הנה נושבות רוחות חדשות
של סתיו...

ושוב נושבות גם רוחות חדשות
של מלחמה...

כבר פחות נעים לי להלך בחוץ
ברוח הדוחפת שמעיפה לי את הצעיף
ומאד קשה לי ועצוב
כשהמלחמה הבאה מתחדשת עלינו...

שריקות הרוח וצבעוניות העלים הנושרים
מרגישים לי את ההתחלות בחיים
שריקות הטילים בשמים נסערים
מזכירים לי את כל הסופים...

רוחות חדשות נושבות
של סתיו ושל מלחמה
ובראש רק נשאר לדמיין
שהכל יירגע.

קל יותר לעשות מלחמה מאשר לעשות שלום.

(ז'ורז' קלמנסו)

סיור חנוכיות - ליהנות מן האור

חברת 'ליר בגליל' עורכת בחג החנוכה טיולים יחודיים בעקבות

החנוכיות בצפת ובירושלים. הסיורים יתקיימו בין התאריכים 9-

14.12.2012.

שעת הדלקת החנוכיות מתאימה לכל המשפחה, מאחדת ויוצרות תחושת התגבשות פנימית. בשמונת ימי החנוכה, עורכת חברת 'ליר בגליל' סיורים מרתקים בירושלים וצפת בעקבות החנוכיות, הסיורים יערכו באווירה קסומה של פסגות ההרים, כאשר החנוכיות מאירות באופטימיות זהירה את הרחובות ויוצרות אווירה קסומה בסמטאות.

סיור חנוכיות בצפת:

- קבלת פנים, קפה / שתייה חמה וכמובן סופגניות.
- **בית הבד של סבא חביב:** אחד ממייסדי כפר מג'אר שבגליל, מגדל עצי זית ומיצר שמן מאז 1913. באמצעות בית עתיק, אבן רחיים ומכבש ידני מפיק חביב את שמן הזית המשובח ביותר בגליל. בסיור נבקר יחד בבית הבד נשמע סיפורי ניסים על שמן וכמובן נטעם.
- **סיור חנוכיות צפת:** צפת לובשת חג לקראת החנוכה, כשמסיירים בסמטאות הקסומות של צפת בין בתי הכנסת העתיקים, אי אפשר שלא לחוש בקסם העוטף את העיר. לכל סמטא סיפור משלה, לכל בית יש שם. הריחות של צפת, הקולות, הצבעים, הנופים והאנשים המיוחדים גורמים לנו להרגיש משהו מיוחד. בסיור תשמעו את סיפורי צפת העתיקה, תבקר בבתי הכנסת העתיקים ותחושו את אוירת החג כולל הדלקת נרות בבית הכנסת.
- **נרות צפת:** בסמטאות העיר העתיקה נמצאת גלריה ליצור נרות, נבקר בה ונשמע על משמעות הנרות ודרך עשייתם ויחד נדליק את האור בצפת.
- ניתן לשלב בסיור **מופע של נגני כליזמרים** בצפת.

סיור חנוכיית בירושלים:

- **טעימות חג** (שמן זית, סופגניות, לביבות) בשוק מחנה יהודה.
- **סיור ערב מהנה בסמטאותיה הקסומות של שכונת נחלאות,** חוויה מרהיבה של אור וצבעים, קולות וריחות. נשמע סיפורים ושירים על "ירושלים של פעם", נסתובב בין הבתים ובין השכונות, נראה חנוכיות שונות ומגוונות, גדולות וקטנות המפרסמות את נס החנוכה.

*** ניתן להתאים את הסיור בהתאם לדרישות הקבוצה**

חברת ליר בגליל הינה חברה העוסקת בסיורים בגליל במגוון נושאים הקשורים ליין, אוכל טוב, תרבות וחיים טובים. החברה מנוהלת על ידי ליאורה בגא תושבת הגליל המכירה כל טעם, ריח ואתר בצפון ומלווה את הסיורים באופן אישי מתחילתם ועד סופם המוצלח

לפרטים נוספים ועלויות: ליאורה בגא 050-6956385

קונריקה

רויטל קונריקוס

יחסי ציבור ותקשורת קיבוץ כפר הנשיא

8924365-050

הפינה הויזואלית

יחי ההבדל הקטן!

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 23.11.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #47

Village News: Monday night, sometime after mid-night: thousands of soldiers received their call-ups and sat waiting for orders to move out along the Gaza border. Will they receive orders to go into Gaza on this new round of hostilities entitled 'Column of Smoke'? So far 8 of our boys have been called up and we probably don't hear about most of them. Good luck to Eric Eliav, Liran Lynton, Niria and Yinon Agam, Nadav Chait and Binny Yodaiken. We hope you and the rest of the army come home safely.

Let's wish Moaz Weissbecker, who's just mustered out of the army, a swift adjustment to civilian life.

Two of the boys in the boarding school where Hadas Weissbecker is doing his years service, were unable to go home this week (Ashkelon and Beer-Sheva) but were here in the Galil for the weekend. What a change from the period prior to and during the 2nd Lebanese War.

On Wednesday of this week Yahel Gershman and Golan Rosenkrantz were drafted into their army units. They both intend being field medical staff for one of the Nahal units.

Our pre-army group have volunteered to go to the southern townships where there are no scheduled classes due to the situation, and entertain the kids, giving a break to some of the adults there. Good luck to them all.

The grade schoolers went off for a days dialog to commemorate the assassination of the late Yitzhak Rabin Z"l. They are being taught well that violence only leads to more violence.

The Bar Mitzvah class (Iris) have started their years tasks and tell us they will keep us up to date of what's happening with them. The Bar Mitzvah class has seven youngsters: Nitzan Jackson, Ori Sprung, Shaked Wolfen, Carmel Rosenkrantz, Oriya Halevi (resident), Eitan and Yaara Weissbecker.

Mazal Tov to Carol Lupov who turned 70 last Friday and had a party in the Mifgash, attended by Danny, Eitan and Orah Namali.

Moderchai Broer has five paintings on exhibition, together with another 10 artists, at the Gan Shmuel exhibition hall. The exhibition is entitled 'The Secret of Less' and is scheduled for a months showing. The exhibition is also open on Saturday between 10:00 and 16:00. Sarita and Mel have already been to see it and recommend it to everyone.

The five candidates for Regional Council Manager are going into their final days of campaigning and it will be a veerrry interesting election. Up to now Aaron Valenci has managed it (for the last 15 years) and our Regional Council is one of the ones which work quite well compared to the rest of the country. That doesn't mean there isn't more that can be done - it just means that politics is complicated and the post cannot and should not be turned into a tool of ones ego. Remember: VOTE - that's how to influence the outcome.!

Speaking of the drafted, Nadav Chait was also called- but he did manage to become engaged to his girlfriend, Tal, before he left. Mazal Tov!

Meanwhile Renana & Ori Chait are awaiting twins which are due soon. They have moved into the late Irene Shine's house so there will be room for the babies. It will also be nice to see the garden there being cared for again.

But...before they moved in an accordian door that belonged to Irene was removed from the house. PLEASE - this needs to be returned to Irene's daughter, Rama Zolti, as quickly as possible!

Have you noticed that there are signs that the road between Amiad Junction and Kadarim Junction is about to be widened? Anyone travelling in the area can see the preparations. A very large carob tree, which is in the new planned roadway, will also be transplanted. As this tree is just south of Nahal Amood and was the place where police vehicles used to await unwary (i.e. speeding) drivers - they will have to plan their speed traps differently now.

Amazing the effort and money used to transplant this one tree when tens of dunams of citrus groves were removed to make way for the road north that bypasses Ayelet Hashachar and the remains are now being sold for fire wood.

Time to finish off and await the promised rainy weekend. Have a great shabbos.

The Rosenkrantz Family

Birthdays:

25.11	Mirit (Koenigis) Dvir Ben-Reshef Itai Neuman (Ney grandson) Mika Marcuson	26.11	Smadar (Whitham) Habani Oded Oren (Raines grandson) Merav Doyle (E.Hatzor granddaughter)
27.11	Michal Eder Inbal (Amar) Angelkowitz Oz Scheingezicht (grandson)	28.11	Rama Zolti Orli Ben-Zvi (granddaughter)
01.12	Noa Ben-Chanoch Dror Giladi (Sharkey granddaughter)	27.11	Ohmre Yochanan Sela (grandson) Maia Shuval (U.Shuval granddaughter)

Anniversaries:

30.11 Osnat (Marcuson) & Dror Agmon

Commemorations:

20.11.61	Mrs. Tama Potasz	בכסלו תשכ"ב	י"ב
30.11.85	Mrs. Herta Winter	בכסלו תשמ"ו	י"ז
10.12.84	Mrs. Raina Wolfsdorf	בכסלו תשמ"ה	ט"ז

NOTICES

MANY THANKS

I don't like to make public speeches, even to a small audience that I know well, so I'll use the space here to thank everyone who came to say Mazal Tov for my 70th birthday.

Thank you for the good wishes, the cards, the gifts, the speeches and the songs. You made me feel truly special one and I thank you with all my heart.

Carol Lupov

THANKS

Many thanks to all the people who helped me through the last two weeks while Adam was hospitalized. The drivers who took me back and forth to the hospital in the early morning mist and rain, the neighbors who came in to see how I was doing. Special thanks to Tzila Ben-Reshef and Nurit Oren who organized the constantly changing shifts.

The 'Old Kibbutz' live on! Thanks you all once again.

Ilse Ben-Chanoch, Mia and Dori

THANK YOU PARTY

For Simcha and Shulamot,

Retiring managers of the Mifgash

Next Friday Morning - 30/11 - 10:00 in the Mifgash

COME ONE AND ALL!!

It's my pleasure to share with you all some background information about my family...

Alon, Arlene, Daniel and Julian Primost.

Alon and I decided to move to Kfar Hanassi, shortly after Daniel our eldest son was born. I felt like it was in my best interest to be close to Alon's loving and supportive parents: Jeanette and Colin Primost. So, in the fall of 2007 we moved to the Kibbutz from Kiryat Tivon.

In the January of 2009 I gave birth to our second son Julian. We have lived a total of five years in the Kibbutz. We are enjoying our humble and joyful lifestyle in Kibbutz Kfar Hanassi.

Over the past five years, **Alon** has been developing "Zlalom". His privately owned interior/exterior home painting business, that's been growing more and more successful, as the years go by.

Besides being busy with work, Alon has also developed a new hobby of roasting coffee. Every Shabbat morning we share Alon's newest blends with Colin, Jeanette and lovely neighbors, on our "mirpeset". Community life has awakened Alon's competitive side in many ways. He has participated and won a few chess tournaments, plays tennis, soccer, and basketball.

Now, about myself I, **Arlene**, come from Winnipeg, Manitoba, Canada. It is a multi-cultural, prairie city, seventh largest in Canada. I am educated with a fine arts degree from the University of Manitoba. My mother, father, and older brother all reside in Winnipeg. I have no immediate family in Israel. Colin and Jeanette, and Alon's friends have always welcomed me so warmly when we used to visit from Tivon. So, it was an obvious decision that this is where I would feel most comfortable to grow our family. I have made some very good friends here and I enjoy very much the older folks in the community too. They are the ones that remind me of home, and they are actually the ones that bridge the gap of feeling home sick. So, I don't really get homesick, they help me feel at home. Living in Israel, and living in such close proximity to other members of the community; has taught me a lot about myself, and to learn about one's self isn't always easy. I never expected that I would have so many character building "targilim" in a short time, and that's not even mentioning the character building exercises that parenting does to you!!!..... :)

For the past year and a half I have been developing my own private business endeavor, which I've called "L'ort", an environmentally conscious, sustainable, clothing line. I am so delighted to be doing what I love, sewing, designing, and with a

surviving children (i.e. grandchildren). It is also important to assign distribution of any future property - for example if the process of privatization is still incomplete.

A will is a legal document. But it is also a spiritual document considering that most people wish to make provision for their survivors. They can also state their love and caring in language which is fully acceptable in a court of law. One may even give clear direction to ones survivors about who should care for whom and why.

In the case of common-law arrangements it is also appropriate to make a financial agreement so that family items are indeed inherited by children.

There are 4 types of wills:

1. **Handwritten will**. Name and date must be clearly written and signed by recognized legal signature. This costs nothing to execute.
2. **Witnessed will**. For the most part this is a typewritten document which 2 witnesses then sign but they must not be in any way connected to the inheritance. It's worth consulting someone who specializes in this form of document, so there are some fees incurred.
3. **Will before court**. The advantage is that this type of will is signed by a judge. The difficulty is arranging everything in advance and coming before the judge.
4. **Oral will or nuncupative will**. When someone is very ill and makes his wishes known to two witnesses, who are not inheritors, and they document what was said and sign that they indeed heard it with their own ears and this document must be filed with the registrar of inheritance.

Most people opt for either handwritten or witnessed wills (1 or 2).

1. It is important to prepare at least two original signed copies of any will + additional copies for as many people as may be involved.
2. Full name, ID number, date and it must be clearly stated that the will superceeds any previous will and should be as detailed as possible (all property real or personal, accounts, insurance policies) and signed at the end.
3. A witnessed will remains valid even if the witnesses are deceased.
4. A will written in a foreign language needs to be translated and notarized (fees).

After someone dies it is important to take an original copy of the will to the Registrar. The Registrar is responsible for publication of the fact of the will so that any one can file a grievance or question the validity. After that he issues a probate order. This will cost a few hundred shekels.

The entire process can also be handled by the Rabbinical court and will probably cost less.

Summarized by: Rachel Ginat